

Den symmetriske beskatning i virksomheds-skatteordningen, altså at man beskatter udgifter og indtægter ens, medfører en samlet lavere skat end den asymmetriske skattebehandling af renteudgifter og personlig indkomst uden for virksomhedsskatteordningen, altså der, hvor der er en forskel på, hvilken procentsats beskatning og fradrag regnes ud fra.

Det gælder ikke blot, når forældre er topskatteydere, det gælder også, når forældre er mellemkattedydere. Hvis man skal tale om, at nogle har mere gavn af at anvende virksomhedsordningen end andre, så er det faktisk forældre med en negativ kapitalindkomst. Fordelen ved at anvende virksomhedsordningen reduceres ganske kraftigt, hvis forældrene har en positiv kapitalindkomst. Virksomhedsordningen sikrer således, at forældre med negativ kapitalindkomst kan skaffe deres børn en bolig til nogenlunde samme omkostninger som forældre med en positiv kapitalindkomst.

Jeg mener heller ikke, det er et skattemæssigt problem, at forældre overdrager en lejlighed til deres børn efter den såkaldte 15-procents-regel, som fremgår af det, der hedder værdiansættelses-cirkulæret fra 1982. Reglen, som nu næsten har 25-års-jubilæum, har således været gældende og indebærer, at forældre kan overdrage fast ejendom til deres børn til en værdi, som ligger 15 pct. over eller 15 pct. under den senest bekendtgjorte ejendomsvurdering. Der er tale om en praktisk regel, som betyder, at parterne undgår problemer med at fastsætte en præcis handelsværdi.

Fordelen ved 15-procents-reglen er, at borgerne ved, hvad de kan forholde sig til. Det forhold, at priserne nogle steder lige nu stiger hurtigt, og at de dermed ikke hele tiden kan afspejles i den offentlige vurdering, betyder ikke, at 15-procents-reglen skal ændres.

I parentes bemærket kan jeg sige, at vurderingen på ejerlejligheder er steget ganske betydeligt ved den seneste almindelige vurdering, som blev offentliggjort på SKATs hjemmeside den 18. april i år.

Når man kigger på SF's begrundelser for deres forslag, så begrundes SF det med, at forældrekøbsordningen bliver stadig mere udbredt i de store byer, og at ordningen forvrider boligmarkedet og presser priserne op, så unge familier får stadig sværere ved at komme ind på boligmarkedet. SF henviser så til oplysninger i pressen fra ejendomsmæglere, der siger, at 60-70 pct. af alle lejligheder i København og Århus sælges

til forældre, der lader børnene bo i lejligheden, og at langt de fleste af lejlighederne så videregives til børnene. Ifølge oplysningerne skulle omkring 70.000 ejerlejligheder i København og Århus i dag være forældreejede.

Jeg vil bare sige ganske stille og roligt, at de oplysninger ikke kan bekræftes i det materiale, som SKAT ligger inde med. De nyeste tal fra SKAT viser, at der i alt er ca. 130.000 ejerlejligheder i Danmark. Ca. 30.000 af dem er udlejet, og heraf ejes kun 14.000 af personer, der anvender virksomhedsordningen. Det er endda ikke muligt at sige noget om, hvor stor en del af de 14.000 lejligheder, der er lejet ud til børn eller forældre. I antallet indgår også lejligheder, der er lejet ud til f.eks. viceværtboliger, medhjælperboliger, funktionærboliger eller andet.

Ifølge det materiale, som SKAT ligger inde med, var henholdsvis 8 pct. og 13 pct. af alle salg af ejerlejligheder i 2004 i København og Århus familiesalg. Henholdsvis 89 pct. og 74 pct. af alle salg af ejerlejligheder i 2004 i København og i Århus var salg i fri handel. Jeg skal derfor bare pointere, at SF's forslag er baseret på stærkt overdrevne og stærkt fejlagtige tal for omfanget af forældrekøb og familiehandler.

SF mener ydermere, at der vil være et stor skatteprovenu ved at lave et stop for anvendelse af forældrekøbsordningen. Det mener jeg heller ikke er rigtigt.

Skatteministeriet har ikke et tilstrækkelig detaljeret materiale til at kunne beregne et skatteprovenu på stop for anvendelse af forældrekøbsordningen, og de 200 mio. kr., som SF nævner som provenutab ved forældrekøbte lejligheder, er, som jeg allerede har forklaret i mit svar af 11. april i år, ikke et provenutab.

Kl. 16.30

Det er ikke en beregning, som Skatteministeriet har lavet, som viser et provenutab. Det er et resultat af et regnestykke, der er baseret på nogle ganske faste forudsætninger ud fra, at der i 2002 var 29.400 enfamilieshuse og 13.600 ejerlejligheder eller i alt ca. 43.000 boliger, der var ejet af personer, som ikke selv beboede dem; en given forudsætning om, at den gennemsnitlige skattebesparelse var 5.000 kr.; og forudsætningen, at alle boliger var drevet i virksomhedsordningen. Det er nogle forudsætninger, der er sat op, og hvor vi ikke har en faktisk viden om, hvorvidt de er korrekte eller ej.

Vi ved ikke, om boligerne faktisk er omfattet af virksomhedsordningen. Vi ved heller ikke, hvor mange af disse boliger der er lejet ud til eje-